

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobce: **xxxxx**

zastoupeného: Mgr. Vratislav Polka, advokát, se sídlem Vinohradská 1233/22, Praha 2

proti

žalovanému: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 6. 2017, č.j. MV-62154-4/SO-2017

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

1. Žalobce se žalobou domáhal přezkumu napadeného rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále také jen „*ministerstvo*“), ze dne 27. 1. 2017, č.j. OAM-2106-10/PP-2016 (prvostupňové správní rozhodnutí), jímž bylo podle ust. § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*správní řád*“), zastaveno řízení ve věci žádosti žalobce o povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie ve smyslu ust. § 87b odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o*

pobytu“), neboť žalobce v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti, které bránily pokračování v řízení.

2. Žalobce v žalobě navrhl napadené rozhodnutí, včetně prvostupňového rozhodnutí, zrušit pro nezákonnost a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení. Uvedl, že dne 4. 2. 2016 podal žádost o povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie, jako nezletilý syn občana EU, dne 2. 3. 2016 byl vyzván k odstranění vad žádosti (k doložení úředně ověřené kopie rodného listu spolu s jeho úředním překladem, dokladu o zdravotním pojištění a předložení originálu cestovního dokladu). Žalobce doložil originál cestovního dokladu a doklad o zdravotním pojištění, ověřenou kopii rodného listu nedoložil (tyto skutkové okolnosti nejsou mezi účastníky sporné). Skutečnost, že xxxxx je otcem žalobce a zároveň občanem EU byla podle názoru žalobce opakovaně ministerstvem ověřena a rovněž vedena v evidenci ministerstva, nedoložení ověřené kopie rodného listu proto nemohlo založit důvod pro zastavení řízení. Žalovaný se v odůvodnění svého rozhodnutí nevypořádal s námitkami žalobce spočívající v odůvodnění zastavení řízení pro podstatnou vadu žádosti, pro kterou nelze v řízení pokračovat, neboť dle žalobce se v daném případě nejednalo o podstatnou vadu žádosti (argumentaci žalobce v žalobě opakuje), když podle jeho názoru k zastavení řízení mohlo dojít pouze za situace, kdyby příslušný doklad nebyl doložen vůbec (nikoliv, jako v tomto případě, v prosté kopii). Pokud správní orgán vyhodnotil žádost jako nedostatečnou, měl podle názoru žalobce rozhodnout meritorně, nikoliv procesním rozhodnutím. Tento postup považuje v rozporu se zásadou legitimacy správního řízení, se zásadou ochrany práv a opravných práv účastníků, zásadou přiměřenosti, materiální pravdy a ochrany dobré víry (aniž by v žalobě toto velmi obecné konstatování nějak konkretizoval).

3. Žalobce dále napadené rozhodnutí považuje vydané v rozporu s čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Konkrétněji uvedl, že ke svému odvolání doložil ověřenou kopii svého rodného listu včetně jeho překladu, čímž vadu řízení odstranil.

4. Konečně žalobce namítl nepřezkoumatelnost prvostupňového rozhodnutí, stejně jako napadeného rozhodnutí, když nebyla zdůvodněna přiměřenost dopadů rozhodnutí ve smyslu ust. § 174a zákona o pobytu (poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2016, č.j. 6 Azs 157/2016).

5. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl žalobu zamítnout jako nedůvodnou, přičemž obsahově uváděl tytéž důvody, jako v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí.

6. Ze správního spisu jsou patrné tyto okolnosti, podstatné pro posouzení důvodnosti podané žaloby.

7. Dne 4. 2. 2016 podal žalobce žádost o povolení k přechodnému pobytu pro účel „sloučení s občanem Evropské unie“, k žádosti mj. připojil neověřenou kopii cestovního dokladu, neověřenou kopii rodného listu a neověřenou kopii smlouvy o zdravotním pojištění. Dne 2. 3. 2016 byl ministerstvem vyzván, aby doložil originál cestovního dokladu, originál nebo úředně ověřenou kopii rodného listu spolu s úředním překladem do

českého jazyka a originál či úředně ověřenou kopii pojistné smlouvy o zdravotním pojištění; současně s tím bylo správní řízení přerušeno. Dne 30. 3. 2016 žalobce předložil ministerstvu originál cestovního dokladu a originál pojistné smlouvy o zdravotním pojištění.

8. V odůvodnění napadeného rozhodnutí je mj. konstatován průběh správního řízení, a zmíněna právní úprava, a konstatováno, že žalobce nedoložil doklad rodného listu v ověřené kopii, kdy prostou kopii nelze uznat. Vzhledem k této skutečnosti byl důvodný postup podle ust. § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. Předložení tohoto dokladu tak již není možné v odvolacím řízení s ohledem na ust. § 82 odst. 4 správního řádu. Ohledně hodnocení přiměřenosti dopadů rozhodnutí je v odůvodnění uvedeno, že v případě zastavení řízení správní orgán tuto povinnost nemá.

9. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), a o důvodnosti podané žaloby uvážil takto.

10. Podle ust. § 87b odst. 2 zákona o pobytu, ve znění účinném v rozhodné době: „*K žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu je rodinný příslušník povinen předložit náležitosti podle § 87a odst. 2, s výjimkou náležitosti podle § 87a odst. 2 písm. b) a doklad potvrzující, že je rodinným příslušníkem občana Evropské unie.*“

11. Podle ust. § 82 odst. 4 správního řádu: „*K novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, se přihlédne jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve. Namítá-li účastník, že mu nebylo umožněno učinit v řízení v prvním stupni určitý úkon, musí být tento úkon učiněn spolu s odvoláním.*“

12. V dané věci žalobce nezpochybňuje, že nepředložil v řízení příslušný doklad v ověřeném znění a s předkladem do českého jazyka, uvádí, že tuto chybu napravil v odvolacím řízení a tuto listinu předložil s odvoláním. Takový postup však není možný. Jak již uváděl žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí, pokud žalobce příslušný doklad nedoloží, poruší svou zákonnou povinnost podle ust. § 87b odst. 2 zákona o pobytu, a ministerstvo nemá jinou možnost, než na tento postup účastníka řízení reagovat zastavením řízení, což se v daném případě stalo. Jiné rozhodnutí (tedy meritorní rozhodnutí, jak uváděl žalobce v žalobě) nepřichází v úvahu, neboť předložení dokladu se vztahuje k příslušnému řízení, které vyžaduje předložení této listiny. Pokud tedy listina předložena nebyla, ač je to zákonná náležitost příslušné žádosti, nebyly splněny zákonné podmínky pro žádost jako takovou, a řízení je nutno procesním rozhodnutím zastavit, neboť se posuzují náležitosti této žádosti v tomto řízení.

13. Žalobce byl proto důvodně ministerstvem vyzván k dodatečnému doložení, této listiny, tuto povinnost v řízení nesplnil, jeho žádost tak neobsahovala zákonem vyžadované náležitosti. Ačkoliv byl konkrétně vyrozuměn, o jaké vady se jedná, ty neodstranil. Podal-li žalobce žádost o povolení k přechodnému pobytu za účelem „sloučení

s občanem Evropské unie“, je doložení originálu či ověřené kopie rodného listu zákonná náležitost takové žádosti, jeho nedoložením je proto založena podstatná vada žádosti, pro kterou nelze v řízení pokračovat. Odůvodnění napadeného rozhodnutí v tomto směru odvolací námitku žalobce hodnotí, proto nelze konstatovat, že by její posouzení absentovalo.

14. Skutečnost, že byla ověřená kopie rodného listu žalobcem doložena až spolu s odvoláním proti rozhodnutí ministerstva na postupu správního orgánu nic nemění, neboť povinnost předložit potřebné doklady má žalobce pouze před ministerstvem, které z tohoto důvodu muselo řízení zastavit. V odvolacím řízení se tak hodnotí důvody pro takový procesní postup, nikoliv takové doplnění žádosti, které procesní postup ministerstva úplně popře. Posouzení tzv. novot v odvolacím řízení rovněž brání ust. § 82 odst. 4 správního řádu. Pokud žalobce vady žádosti neodstranil, a na základě toho bylo řízení zastaveno, nemůže tak tuto chybu zhojit až v odvolacím řízení.

15. K žalobcem tvrzené nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného spočívající v absenci odůvodnění přiměřenosti rozhodnutí podložené rozhodnutím Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2016, č.j. 6 Azs 157/2016, soud uvádí, že judikatura ohledně aplikace v té době značně široce pojatého ust. § 174a zákona o pobytu, byla výrazně zpřesněna rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 4. ledna 2017, čj. 9 Azs 288/2016 – 30, podle jehož právní věty: *„Ustanovení § 174a zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, stanoví pouze to, jakými okolnostmi se má správní orgán zabývat v případech, kdy je povinen zkoumat přiměřenost dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona. Na základě daného ustanovení však nelze určit, u kterých rozhodnutí má správní orgán povinnost přiměřenost dopadů zkoumat. To je nutno zhodnotit na základě jiných částí právního řádu než § 174a zákona o pobytu cizinců na území České republiky.“* Soud tak souhlasí s žalovaným, který příslušné rozhodnutí posoudil jako rozhodnutí procesní, při jehož vydání se přiměřenost dopadů podle ust. § 174a zákona o pobytu, ve znění účinném v rozhodné době, nehodnotí, neboť procesním rozhodnutím k takovým dopadům rozhodnutí na život žalobce nemůže dojít.

16. Pro úplnost soud dodává, že se jedná o negativní procesní rozhodnutí, takže nic nebrání a nebránilo žalobci podat příslušnou žádost znovu a v takovém novém řízení řádně postupovat.

17. V dané věci tak soud uzavírá, že podanou žalobu nepovažuje za důvodnou a proto ji zamítl (ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.).

18. Ve věci soud rozhodl rozsudkem bez nařízení jednání, neboť účastníci proti takovému postupu neměli ve stanovené lhůtě námitek a jednání k projednání žaloby nebylo nutné, když soud neprováděl další dokazování (ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.).

19. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalovanému státu tyto nevznikly, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 8. srpna 2019

JUDr. Ladislav Hejtmánek, v.r.
předseda senátu